

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. H. H.**, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2016, č. j. CPR-13927-2/ČJ-2016-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2016, č. j. 1 A 64/2016 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla z důvodu opožděnosti odmítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, ze dne 9. 5. 2016, č. j. KRPA-43071-32/ČJ-2016-000022, jímž bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), i povinnost být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v kasační stížnosti zástupce neuvedl, soud ho vyzval usnesením ze dne 12. 10. 2016, č. j. 9 Azs 255/2016 - 10, aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ve lhůtě jednoho týdne.

[3] Uvedené usnesení bylo zasláno na jedinou soudu známou adresu, kterou stěžovatel uvedl jako adresu odesílatele na obálce, v níž byla soudu doručena kasační stížnost. Poštovnímu doručovateli se nepodařilo zásilku se zmíněným usnesením doručit, proto na adrese určení zanechal oznámení o zásilce a tato byla dne 17. 10. 2016 uložena a připravena k vyzvednutí u doručujícího orgánu v souladu s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního

řádu, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „o. s. ř.“). Jelikož stěžovatel si zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne uložení nevyzvedl, je posledním dnem této lhůty považována za doručenou (27. 10. 2016), i když se adresát o uložení nedozvěděl (viz § 49 odst. 4 o. s. ř.). Zásilku nebylo možno vložit do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, proto byla vrácena soudu. Ten o tom vyvěsil sdělení na své úřední desce (§ 49 odst. 4 o. s. ř.).

[4] Současně, nad rámec zákonných povinností, soud odeslal do datové schránky pana R. K., který byl zástupcem stěžovatele v řízení před městským soudem a jehož datovou schránku uvedl stěžovatel v kasační stížnosti jako adresu pro doručování, dotaz na adresu, na níž by bylo možno stěžovatele zastihnout. Na tento dotaz nebylo žádným způsobem reagováno.

[5] S ohledem na povahu datové schránky není možné se stěžovatelem prostřednictvím datové schránky jiné osoby komunikovat, pokud taková osoba stěžovatele v řízení nezastupuje. Datová schránka je osobní elektronické úložiště určené pro konkrétní osobu (R. K.) a nejde tudíž o místo, kde se stěžovatel sám zdržuje a je schopen přebírat doručovanou korespondenci, tedy o adresu pro doručování, jak ji má na mysli § 46a o. s. ř. Nejde ani o adresu pro doručování prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 46 o. s. ř. Podle jeho odstavce 1 je touto adresou adresa datové schránky evidovaná podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Podle § 17 tohoto zákona mimo jiné platí: *Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě.* (zvýraznění provedené NSS). Doručování prostřednictvím datové schránky je tedy podmíněno tím, že konkrétní osoba, již má být doručováno, má zřízenou svou datovou schránku. Ustanovení § 46 odst. 2 o. s. ř. upravuje doručování na elektronickou adresu, tedy „e-mail“ a nikoliv do datové schránky, a na posuzovanou věc tak nedopadá. Datovou schránku tedy není možné využívat pro doručování písemností jiné osobě, než pro kterou byla zřízena.

[6] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k prokázání splnění podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s., bylo výše popsaným postupem doručeno ve čtvrtek 27. 10. 2016, lhůta ke splnění výzvy tak uplynula ve čtvrtek 3. 11. 2016. Na výzvu nebylo žádným způsobem reagováno ve stanovené lhůtě (ani později), a nebylo tak prokázáno splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s.

[7] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který se dle § 120 s. ř. s. uplatní i v řízení o kasační stížnosti, platí, že nestanoví-li s. ř. s. jinak, soud usnesením návrh odmítne, *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.* Nedoložení povinného zastoupení advokátem či toho, že stěžovatel sám (jeho zaměstnanec nebo člen) má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Stěžovatel byl k odstranění marně vyzván, zároveň byl poučen o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li výzvě vyhověno.

[8] Přes výzvu soudu stěžovatel zmíněný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti neodstranil, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu